

WICEPREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
MARIAN CICHOSZ

KPB-4110-02-01/2011

Warszawa, dnia, 12 stycznia 2012 r.

Tekst ujednolicony

Pan
gen. brygadler Wiesław Leśniakiewicz
Komendant Główny
Państwowej Straży Pożarnej

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej ustawą o NIK, Najwyższa Izba Kontroli przeprowadziła, w okresie od 24 października do 9 grudnia 2011 r., w Komendzie Główniej Państwowej Straży Pożarnej kontrolę w zakresie funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego. Kontrolą objęto okres od 1 stycznia 2009 r. do 24 października 2011 r.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym w dniu 22 grudnia 2011 r., Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Panu Komendantowi niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Komendant Główny PSP, zgodnie z art. 14a ust. 7 ustawy z 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej², zobowiązany jest koordynować oraz kontrolować funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego na obszarze kraju. Działania te mają być realizowane w szczególności poprzez analizę funkcjonowania oraz inicjowanie przedsięwzięć w zakresie systemu powiadamiania ratunkowego (z wyłączeniem świadczeń zdrowotnych). Komendanci wojewódzcy i powiatowi/miejscy PSP na obszarze województwa mają organizować odpowiednio wojewódzkie centra powiadamiania ratunkowego (zwane dalej WCPR) i centra powiadamiania ratunkowego (zwane dalej CPR) oraz współdziałać z wojewodami w organizacji i koordynacji funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego (art. 14c ust. 1 ww. ustawy).

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

² Dz. U. z 2009 r., nr 178, poz. 1380 ze zm.

Kontrola wykazała, iż z dniem 24 listopada 2009 r. Komendant Główny PSP zaprzestał realizacji zadań w tym zakresie. W efekcie, Komendant Główny PSP nie dysponował informacjami niezbędnymi do koordynowania i kontrolowania systemu powiadamiania ratunkowego, w szczególności o terenie działania poszczególnych centrów, stanie zatrudnienia operatorów numerów alarmowych oraz lekarzy koordynatorów ratownictwa medycznego (dyspozytorów medycznych). Brak było też informacji czy zorganizowano i zapewniono łączność pomiędzy dysponentami szpitalnych oddziałów ratunkowych i zespołów ratownictwa medycznego, a centrum powiadamiania ratunkowego, czy wojewodowie podjęli współpracę ze społecznymi organizacjami ratowniczymi w ramach systemu powiadamiania ratunkowego oraz jakie środki wydatkowano na tworzenie CPR/WCPR.

Jak wynika ze złożonych przez Pana Komendanta wyjaśnień, przyczyną zaprzestania realizacji ustawowych zadań była „decyzja” Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o przejęciu nadzoru nad organizacją systemu powiadamiania ratunkowego przez Departament Analiz i Nadzoru MSWiA. W związku z powyższym, w ocenie Pana Komendanta, ciężar odpowiedzialności za budowę i liczbę CPR oraz WCPR przesunięty został z komendantów wojewódzkich PSP na wojewodów. W toku kontroli NIK nie przedstawiono jakiegokolwiek dokumentu potwierdzającego wydanie takiego polecenia. NIK zwraca uwagę, że obowiązek realizacji przez Komendanta Głównego PSP zadań w zakresie powiadamiania ratunkowego został ustanowiony w drodze ustawowej i nie jest możliwe odmienne regulowanie i kształtowanie tych zadań w drodze jakichkolwiek poleceń czy decyzji Ministra.

Kontrola wykazała, iż dotychczas nie został uruchomiony system powiadamiania ratunkowego w kształcie wynikającym z ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej. Nie zakończono procesu tworzenia CPR i WCPR, chociaż dotychczasowe rozwiązania organizacyjne w zakresie przyjmowania i obsługi zgłoszeń o zdarzeniach mogły funkcjonować do czasu utworzenia centrów powiadamiania ratunkowego, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2011 r.³ Wprawdzie w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji rozpoczęte zostały prace nad opracowaniem projektów aktów prawnych dotyczących systemu powiadamiania ratunkowego, a w szczególności ustawy o powiadamianiu ratunkowym, zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej, to jednak do czasu zakończenia kontroli NIK, prace te nie zostały ukończone.

Zagadnienia dotyczące przyczyn i skutków niewdrożenia systemu powiadamiania ratunkowego, wynikającego z ustawy o ochronie przeciwpożarowej, zostaną objęte odrębną, szczegółową kontrolą NIK jaka zostanie przeprowadzona w 2012 r.

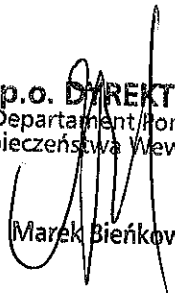
³ Ustawa z 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 59).

Przedstawiając powyższe uwagi, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o niezwłoczne podjęcie przez Pana Komendanta działań zapewniających prawidłową realizację zadań w zakresie przygotowania systemu powiadamiania ratunkowego.

Najwyższa Izba Kontroli na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Pana Komendanta w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wniosku, bądź o działaniach podjętych w celu ich realizacji lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 i 2 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Panu Komendantowi prawo zgłoszenia na piśmie do Kolegium Najwyższej Izby Kontroli umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosku zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania uchwały Kolegium NIK.

p.o. DIREKTORA
Departament/Porządku
i Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Marek Bieńkowski

